

stille et Produkt, for hvilket Beskyttelsen efter Sukkerloven af 1891 endogsaa gaar op til $7\frac{1}{2}$ Øre pr. Kilogram — nemlig Forskellen imellem den højeste Told, 12 Øre, og den laveste Afgift, $4\frac{1}{2}$ Øre pr. Kilogram.

Efter at den danske Sukkerindustri saaledes havde faaet en meget betydelig Beskyttelse som Værn mod Udlandets Eksportpræmier, begyndte man i flere europæiske Lande — navnlig England — at føle sig brøstholden ved det Anarki, den udstrakte Anvendelse af Beskyttelse og Eksportpræmie fremkaldte paa Sukkermarkedet, og i Aaret 1902 afsluttede en Del Stater derfor den saakaldte Brysseler-Konvention, hvorved de kontraherende Lande forpligtede sig til ikke under nogen Form at yde højere Beskyttelse end 4,32 Øre pr. Kilogram raffineret Sukker eller 3,96 Øre for uraffineret.

Til Trods for den igennem mange Aar fastholdte Tanke om ikke at yde den danske Sukkerindustri nogen egentlig Beskyttelse er Stillingen nu altsaa den, at Danmark — skønt relativt set et Frihandelsland — paa Grund af den alt for høje Beskyttelse paa Sukker ikke vil kunne komme ind under Brysseler-Konventionen.

Dels under Hensyn hertil og dels under Hensyn til Ønsket om i det hele taget saa vidt som muligt at opnaa en Nedgang i al Beskyttelse har Udvalgets Flertal (Bjerre, Borgbjerg, Jacob Christensen, Carl Hansen [Viborg Amts, 1ste Valgkreds], N. P. Jensen, Lindø, H. Madsen, Møestrup, N. Neergaard, Anders Nielsen, P. T. Nielsen, Christian Rasmussen og Rørdam) kunnet tiltræde de af Finansministeren stillede Forslag, hvorved det vil blive muligt for Danmark at tiltræde Brysseler-Konventionen, og selv bortset herfra finder man Anledning til at udtale, at det neppe vilde kunne forsvares ved en Reform af vor indirekte Beskatning ikke ogsaa paa dette Omraade at komme til en Nedgang i Beskyttelsen.

Med Hensyn til de af Finansministeren i Forslag til Lov om Toldafgifterne m. m. under Løbe-Nr. 204 og 205 stillede Ændringsforslag, som Flertallet har kun-

net tiltræde, bemærkes, at man, ved at udstrække Polarisationsprøverne over et større Antal Sukkere end oprindelig sket, har fundet, at det i det forelagte Forslag som Grænse mellem 2den og 3die Sats fastsatte Polarisationstal, 94, ikke kunde fastholdes. En Del ret lyse Konsumsukkere, egnede til at gaa over i direkte Forbrug, polariserer endog betydeligt under 94, og naar man saa har skullet finde en ny Grænse, har man for at undgaa noget saadant maattet gaa helt ned til Tallet 86. Derved har den 2den Sats faaet en langt større Spændvidde end oprindelig tænkt, og det kan derfor ikke forsvares i Længden at opretholde den forøgede Beskyttelse af $1\frac{1}{2}$ Øre pr. Kilogram, der ved Afgiftens Nedsættelse med $\frac{1}{2}$ Øre og Toldens Forhøjelse med 1 Øre tillagdes den i Forslaget. Det bestemmes derfor i Ændringsforslaget, at efter 4 Aars Forløb skal Tolden falde til 6 Øre pr. Kilogram. Endvidere bestemmes det, at udenlandsk Raasukker til Raffinering under denne Sats, til Polarisation 96 og derunder, kan indgaa til en Told af 5,5 Øre.

Borgbjerg, Jacob Christensen og Christian Rasmussen slutter sig til Finansministerens Forslag med de af Ministeren stillede Ændringer, men maa dog samtidig anføre, at Forslaget ikke opfylder de Krav om Nedsættelse i Sukkerafgift og Sukkertold, som Socialdemokratiet maa anse for at være tilfredsstillende. — Det maa imidlertid erkendes, at en yderligere Nedsættelse i Øjeblikket vil støde paa betydelige Vanskeligheder, hvorfor Mindretallet har fundet det forsvarligt at slutte sig til Finansministerens Forslag. Derved opnaas jo foruden en øjeblikkelig Nedsættelse af Beskyttelsen tillige en yderligere Nedgang i Beskatningen efter fire Aars Forløb, og inden lang Tid derefter vil sikkert en yderligere Nedgang, udover det i Forslaget anførte, være mulig. Det bør nemlig være en uafviselig Pligt for Lovgivningsmagten snarest muligt at frigive en saa vigtig Forbrugsartikel som Sukker for al toldpligtig Afgift.